

NIEJAWNY (3) ai

W pisowni łącznej (2), w rozłącznej (1).

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg m N niejawny (1). ◇ [f N niejawną.] ◇ n A niejawn(e) (1). ◇ pl A m pers niejawn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. [Prywatny, nie mający charakteru urzędowego:

*Wyrażenie: »persona niejawna«: Zadne społstwo ani peroná tak iáwna/ iáko nieiáwna/ publica vel priuata, szołow/ ceł/ y inżnych podatkow/ álbo myt/ ná kościoły/ y ná inżne święte mieyfcá/ ábo offooby kościelne wymyfláć/ álbo ich dla tego zábierać niemáią. *SzczerbSpecSax* 49.*

*Szereg: »tak jawny, jako niejawny«: *SzczerbSpecSax* 49 cf *Wyrażenie.*]*

2. praw. Nie udowodniony, nie złapany na gorącym uczynku (3) :

*Wyrażenie: »niejawne(-y) złodziejstwo, złodziej« [szyk 2:1] (2:1): slodzyey Nyeyawny czterzy razi na ganyoni o slodzieiŃstwo [...] na sprawą nyema bicz pułzczon. *MetrKor* 40/815, 40/814; Wedle ftárodawnych Rzymkích praw/ iáwne złodzieie karano nágradzeniem we czwor nałob/ á nie iáwne we dwoy nałob [*fures manifesti quadruplo, non manifesti duplo ... puniebantur*] *ModrzBaz* 78.*

Synonimy: 1. domowy, prywatny,

Cf JAWNY